Vrijdag, 20 November 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3759

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Groter verlies voor Nippons vloot.

Nog 10 Japanse oorlogsschepen vernield of beschadigd.

Duitse ontruiming van Benghazi.

Nog 28 tanks, 24 kanonnen, 250 voertuigen door As in Libye verloren.

GROTERE VERLIEZEN VAN JAPANSE VLOOT.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat een Japans slagschip of zware kruiser, 3 grote kruisers en een torpedojager tot zinken werden gebracht en dat nog een slagschip, een kruiser en een torpedojager beschadigd werden door een Noordamerikaans slageskader tijdens de zeeslag, die in de nacht van Zaterdag jl. en Zondagmorgen vroeg gewoed heeft in het gebied van Guadalcanal.

Maandag had de Noordamerikaanse Marine melding gemaakt van de vernietiging van 11 Japanse oorlogsschepen, waaronder zich een slagschip bevond en van het tot zinken brengen of vernietigen van 12 andere vaartuigen en het beschadigen van 7 schepen, waaronder een slagschip. Met voorbehoud, dat daarvoor duplicaties bestaan, zijn de Japanse verliezen tijdens het twee- of driedaags gevecht, dat eindigde met de terugtrekking van den vijand in Noordelijke richting: 2 slagschepen tot zinken gebracht en 2 beschadigd. De U.S.A.-Marine legde er de nadruk op, dat de inlichtingen over de tweede slag onvolledig zijn en dat er tussentijds verschillende dagen zouden kunnen verlopen voordat de berichten binnen zijn en de volle omvang van de vijandelijke verliezen kan worden vastgesteld. De onvolledige berichten deden de mogelijkheid ontstaan, dat zelfs Washington niet de volledige verliezen van den vijand wist.

Het communiqué gewaagde niet van de voortgang der grondactiviteiten op Guadalcanal. Een zegsman van de Marine zeide, dat de dagelijkse bombardementen van den vijand op de Noordamerikaanse troepen op Guadalcanal waarschijnlijk voor enige tijd zijn opgehouden (Washington, (AP) 19.11).

DE OVERWINNING OP DE JAPANNERS.

John Wiggins seint uit Washington: De Noordamerikaanse Marine bracht aan de Japanse vloot de meest rampzalige nederlaag toe van de moderne zeeoorlog met de onthulling, dat de vijandelijke verliezen gedurende de driedaagse zeeslag van de vorige week waarschijnlijk de ontzaggelijke omvang hebben bereikt van 28 schepen vernield en nog 10 beschadigd.

Men gelooft, dat deze tegenslag Nippon 2 slagschepen, 6 zware kruisers, 2 lichte kruisers, 6 torpedojagers en 12 transport- of vrachtschepen heeft gekost en dat dit verlies nog vernietigender is geworden met het nieuws, dat Geallieerde bommenwerpers in de afgelopen nacht nog een kruiser en een torpedojager nabij Nieuw Guinea tot zinken brachten.

De Noordamerikaanse vlootoverwinning nam gisterenavond in omvang toe, toen het vertraagde bericht van de Marine over de slag in de nacht van Zaterdag nabij Guadalcanal vertelde omtrent het tot zinken brengen van een Japans slagschip of zware kruiser, 3 grote kruisers en een torpedojager en de beschadiging van nog een slagschip, een kruiser en een torpedojager (Washington, (AP) 20.11).

BUNA IS NIET MEER.

C. Yates McDaniel seint van Generaal MacArthurs Hoofdkwartier in Australië:

Zware Noordamerikaanse bommenwerpers speurden in het veranderlijke weer naar een strijdmacht van Japanse torpedojagers langs de kust van Nieuw Guinea in de buurt van Buna, terwijl Geallieerde grondstrijdkrachten binnen een afstand van 40 kilometer naderden van die plaats op Papoea. De berichten uit Nieuw Guinea gaven niet te kennen, welke taak kon zijn toegewezen aan de 8 torpedojagers, die rondneuzen in de nabijheid van Buna, hoewel het communiqué zeide, dat zij klaarblijkelijk van plan waren den grondstrijdkrachten steun te bieden, die aan het strand worden samengedrukt. Waarnemers herinnerden eraan, dat de vijand in het verleden altijd gepoogd heeft zijn stellingen te behouden, eerder dan te trachten de troepen over zee te evacueren als zij in een moeilijke positie verkeerden.

Tegelijk dat de Noordamerikaanse en Australische woudvechters voorzichtig voortdrongen tegen weinig of geen georganiseerde weerstand buiten Buna, sloegen de vliegers hard en dikwijls toe over het gehele krijgstoneel in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan. Middelzware Noordamerikaanse bommenwerpers gingen voort met hun dagelijkse vluchten over het steeds kleiner wordende houvast van den vijand rond Buna, waarbij de stellingen en installaties gebombardeerd werden (Generaal MacArthurs Hoofdkwartier in Australië, (AP) 19.11).

JAPANNERS OP PORTUGEES TIMOR.

Een officiële verklaring maakte bekend, dat de Japanners Lantem op Portugees Timor hebben bezet. Hiermee hebben de Japs hun negende bezetting op Portugees Timor voltooid. Men deelde mede, dat in deze nieuwe bezette plaats motorvoertuigen worden bijeen gebracht (Canberra, (AP) 20.11).

DUITSERS EVACUEREN BENGHAZI.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat Benghazi ontruimd is door de troepen van de As. De ontruiming geschiedde volgens het plan. Alle militaire installaties en ook de wegen werden met dynamiet opgeblazen voor de ontruiming (Berlijn, (AP) 20.11).

DE OPMARS VAN HET 8e BRITSE LEGER IN LIBYE.

Gemeld wordt, dat de voorhoede van het 8e Britse leger een punt heeft bereikt op ongeveer 80 kilometer ten Zuiden van Benghazi en 25 kilometer van de Oostelijke kust van de golf van Sirte, waardoor men een uitzicht heeft op de hoofdweg langs de kust tussen Benghazi en Agedabia. Deze strijdkrachten waren klaarblijkelijk de Zuidelijke vleugel van de Britse troepen, die het verslagen Duitse leger achtervolgen. Het communiqué zeide, dat zij contact hebben gemaakt met den vijand ten Zuiden van Benghazi, terwijl Geallieerde bommenwerpers, waaronder zware Noordamerikaanse vliegtuigen, opnieuw die Libyse haven bombardeerden. Deze opmars bracht de Britten in het gebied van Antelat en merkte ook de eerste opmars in Westelijke richting door Libye. Naar de tekenen aantonen, is ten minste een gedeelte van het 8e Britse leger Benghazi voorbij getrokken.

Toen de zware Noordamerikaanse bommenwerpers gisteren Benghazi aanvielen zag men verschillende branden in het doelgebied, waardoor te kennen wordt gegeven, dat de As reeds is begonnen met vernietigingswerkzaamheden. Aan de ingang van de haven zag men twee brandende schepen verlaten liggen. Het scheen den Noordamerikanen toe, dat Rommel probeert het kanaal af te sluiten. Tijdens andere Geallieerde operaties werd een vliegveld bij Tunis aangevallen waar men ontploffingen en branden waarnam onder de hangars en startbanen. De zwaarte van de Geallieerde luchtaanvallen is evenwel gericht op de vijandelijke transporttoestellen, die ten Zuiden van Benghazi vliegen naar El Agheila, waar Rommel misschien zal proberen stand te houden. 7 Duitse JU 52's werden door de Geallieerde gevechtsvliegtuigen neergeschoten, 3 andere werden op de grond vernietigd en ten minste nog 20 andere werden op de grond beschadigd. De Geallieerde vliegers vielen ook het grondvervoer aan bij de Golf van Sirte en veroorzaakten belangrijke schade tegen de geringe weerstand, die men van de zijde van de As-luchtmacht ondervond (Caïro, (AP) 19.11).

DE GEALLIEERDE LEGERS IN AFRIKA.

Een bericht uit Stockholm aan de National Zeitung van Bazel, waarin werd gesproken over de nieuwe Geallieerde opmars van het Chad-meer in de richting van Tripoli, zeide, dat volgens schatting van militaire experts, 300.000 Geallieerde manschappen uit drie richtingen oprukken tegen de As-strijdkrachten.

Dagens Nyheter schatte, dat 50 Duitse duikboten in de Middellandse Zee deelnamen aan de Noordafrikaanse gevechten. De Tidninger van Stockholm verstrekte ook het onbevestigde bericht, dat Weygand op Zondag in Vichy gearresteerd is en naar Duitsland werd ontvoerd (Bern, (AP) 19.11).

GENERAAL BARRE VOEGT ZICH BIJ DE GEALLIEERDEN.

De Marokkaanse radio zeide, dat de Duitse commandant in Tunis een ultimatum heeft gesteld aan Generaal Barre, den commandant van de Franse strijdkrachten, waarin dezen bevolen wordt het gebied van Tunis te ontruimen of zich te voegen bij de As. In de afgelopen nacht maakte de Duitse radio bekend, dat Barre zich bij de Geallieerden gevoegd heeft. Men beweerde voorts, dat deze Franse leider gepoogd had Admiraal Platon, den Vichy-Minister van Marine „in de val te lapen lopen". De Geallieerden hebben geen verklaring uitgegeven betreffende Barre's aansluiting (Londen, (AP) 19.11).

FRANSE ZAAKGELASTIGDE IN BUENOS AIRES VOEGT ZICH BIJ DE GAULLE.

De Vichy-Franse Zaakgelastigde Baron Guy de la Tournelle zou volgens mededeling van diplomatieke kringen aan De Gaulle in Londen getelegrafeerd hebben, dat hij zich bij de Strijdende Fransen aansluit. Men neemt aan, dat sommige andere leden van de Ambassade-staf dezelfde geste deden. Tournelle weigerde het bericht te bevestigen of te ontkennen en zeide, dat de Ambassade niets over het onderwerp te zeggen had. (Buenos Aires, (AP) 19.11).

WEYGAND WEIGERDE.

Het „Journal de Génève" zeide, dat Weygand, na te hebben geweigerd de post van Pétains „opvolger" te aanvaarden die daarop aan Laval gegeven werd, gearresteerd werd en thans in Duitsland wordt vastgehouden. Buitenlandse diplomaten bevestigen dit bericht (Berlijn, (AP) 19.11)

DE RADIO VAN VICHY.

De radio van Vichy deelde mede, dat de rechtbank te Clermont Ferrand 80 personen veroordeeld heeft tot gevangenisstraffen op beschuldiging van communistische activiteiten. Een persoon werd veroordeeld tot 20 jaren zware arbeid en anderen tot 9 jaren hechtenis. De omroeper van Radio-Vichy beweerde, dat de radio niet onder Duits toezicht staat. Hij gaf echter toe, dat „zekere regelen" moeten worden nageleefd met het oog op de bezetting van geheel Frankrijk (Bern, (AP) 19.11).

FRANS-DUITSE ALLIANTIE VOORSPELD.

Kringen van de Strijdende Fransen voorspelden een volledige militaire alliantie tussen de Duitsers en Vichy-Frankrijk waardoor aan de as het gebruik van 64 schepen van de vloot te Toulon zou worden toegekend. Dit beschouwde men als een mogelijk resultaat van Pierre Lavals nieuwe dictatoriale machten. Men zeide, dat zulk een alliantie — indien zij zou ontstaan — waarschijnlijk zou volgen op een vredesverdrag tussen Duitsland en Frankrijk. Tevens zouden meer dan een millioen Franse gevangenen worden vrijgelaten, die dan weer in Franse militaire dienst zouden worden geroepen. (Londen, (AP) 19.11).

Het nieuws van vandaag.

De slag om de Salomonseilanden is zelfs nog rampzaliger voor de Japanners afgelopen dan oorspronkelijk gemeld werd. Volgens een bekendmaking, die gisteravond door de Noordamerikaanse Marine werd uitgegeven, werden nog 8 Japanse oorlogsschepen vernietigd of beschadigd. En alsof dit nog niet genoeg was, werden in de nacht nabij de kust van Nieuw Guinea nog een kruiser en een torpedojager tot zinken gebracht. Van de zeeslag rond Guadalcanal is alles nog niet bekend en mogelijk hebben zowel Japanners als Noordamerikanen nog meer verliezen geleden. Maar vast staat, dat Nippon de grootste zeeslag in de moderne tijd verloren heeft (blz. 1).

Op Nieuw Guinea zitten de Geallieerde troepen vlak bij de Japanse bases te Buna en Gona aan de Noordzijde van het schiereiland Papoea. Met de vlootstrijdkrachten waarmede zij hun troepen op deze smalle kuststrook wilden steunen, leden zij in de nacht de genoemde verliezen. Generaal Douglas Mac Arthur leidt persoonlijk de campagne hier, hetgeen zeker van belang is (blz. 1).

In Noord-Afrika zijn de Geallieerden in Tunis in botsing gekomen met de As-troepen. Reeds werden enkele vijandelijke tanks en voertuigen buiten gevecht gesteld in de opmars naar de vlootbasis Bizerte, welke gestadig voortgang vindt.

De Franse troepen staan geheel aan de kant van de Geallieerden en Generaal Barre sloeg een ultimatum van de Duitsers af overeenkomstig de opdracht van Darlan en Giraud, de Franse leiders, die samenwerken met de Noordamerikanen en Engelsen. Het Duitse ultimatum werd op Woensdagavond aangeboden. Hierin zeiden de Duitsers dat zij de volgende morgen om 7 uur zouden aanvallen, indien de Fransen zich niet terugtrokken. Barre viel de Duitsers evenwel eerder aan met steun van de Geallieerden.

In Libye leden de As-strijdkrachten nieuwe verliezen in hun terugtocht. 28 Tanks, 24 kanonnen en 250 voertuigen werden door de Britse troepen veroverd of vernietigd tussen Martuba en Slonta. En hedenmorgen meldt Berlijn officieel, dat Benghazi ontruimd is „volgens het plan" (blz. 3).

Maarschalk Pétain deed een oproep aan de Fransen in Noord-Afrika om zich tegen de Geallieerden te verzetten. Ook Darlan sprak en zeide, dat hij handelt met één doel voor ogen: „De bevrijding van Frankrijk". Van een Russische overwinning in de Caucasus leze men op blz. 1.

Op blz. 2 staat de Damesrubriek, die dit keer gewijd is aan de ideale vrouw, de H. Elizabeth van Thüringen.

Grote Russische overwinning bij Ordjonikidze.

Geallieerden op 55 K. M. van Bizerte.

Pétain wil nog Frans verzet tegen Geallieerden in Afrika.

DE RUSSEN HEBBEN HET INITIATIEF.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

De veldberichten toonden aan, dat de Russen de nazies nog heviger doen doodbloeden en het initiatief genomen hebben in Stalingrad en in de Caucasus. Het communiqué maakte geen melding van belangrijke veranderingen, doch zeide, dat gedurende de nacht „onze troepen actieve operaties uitvoerden in het Zuidelijk gedeelte van Stalingrad en verschillende vijandelijke sterkte-punten hebben veroverd." Een Sovjet-afdeling zou eveneens gewikkeld zijn geweest in een verkenningsgevecht, waarbij men door de vijandelijke loopgraven heen brak. In het fabrieksgebied van een sterkte bij de Wolga hervatten de Duitsers hun aanvallen gedurende de nacht, doch moesten zich later met een verlies van 200 man terugtrekken, aldus de laatste berichten. Men deelde ook mede, dat de Sovjet-troepen gewikkeld waren in actieve operaties waarbij enige voortgang werd gemaakt ten Noord-Oosten van Tuapse langs de kust van de Zwarte Zee. 300 Vijandelijke manschappen werden gedood bij een aanval ten Zuid-Oosten van Naltsjik in de Midden-Caucasus. De verdedigers deden ook een uitval in een fabriekswijk in Stalingrad en veroverden verschillende door den vijand bezette sterkte-punten. Gedurende de laatste weken waren de Duitsers maar steeds aan een nauw front blijven aanvallen teneinde naar de Wolga door te breken en zich tegen de winter veilig te stellen. De weinige meters voortgang, die zij hier gemaakt hebben, ging evenwel gepaard met een verlies aan duizenden levens (Moskou, (AP) 19.11).

ZWARE DUITSE NEDERLAAG IN DE CAUCASUS.

Radio-Moskou maakte bekend, dat de Duitsers een ernstige nederlaag hebben geleden bij de stad Ordzjonikize. De Russen vochten verscheidene dagen op de toegangswegen naar de stad, welke gelegen is aan de Noordelijke uitlopers van de Caucasische berg-keten. Ordzjonikize ligt strategische op de top van de belangrijke Georgische militaire weg, welke in Zuidelijke richting loopt door de Caucasus-bergen. De Russen zeiden, dat zij de 13e Duitse tankdivisie van het Brandenburg regiment hebben uitgeroeid, alsmede het 45e fietsen-bataljon, het 7e sappeur-bataljon, de 525e divisie van de Duitse anti-tankverdediging en een bataljon van de 1e Duitse infanterie-divisie. De radio zeide verder, dat de Duitsers meer dan 5000 doden op het slagveld hebben achtergelaten. Het aantal gewonden zou „verschillende malen" zo groot zijn. De Sovjets meldden nog, dat zij 140 Duitse tanks hebben buitgemaakt, alsook 7 gepantserde voertuigen, 70 kanonnen, waaronder 37 pantser-doorborende kanonnen en 95 mortieren. Hieraan voegde men toe, dat de 23e Duitse tankdivisie en de 2e Roemeense berginfanteriedivisie zware verliezen geleden hebben.

Dit bericht is de eerste aanwijzing, dat de strijd gevorderd is tot de omstreken van de stad Ordzjonikize, die ongeveer 95 kilometer ten Zuid-Oosten van Naltsjik gelegen is en op ongeveer dezelfde afstand ten Zuiden van Mozdok, hetwelk nog onlangs als het gebied van de strijd bekend stond (Moskou, (AP) 19.11).

DE EERSTE SLAG, DIE DEN NAZIES WERD TOEGEBRACHT.

Het Russische offensief bij Ordzjonikize werd toegejuicht als een teken van verreikende operaties in de toekomst aan de andere sectoren langs het Russische front. „Izvestia" verklaarde, dat men het den Duitsers niet zal toestaan, dat zij deze winter hun legers versterken. Het blad merkte op, dat de Duitse activiteiten aan het Stalingrad-front gedurende de laatste weken op kleine schaal uitgevoerd werden. In referte naar het Sovjet-offensief zeide „Izvestia": „de slagen, die zijn toegebracht aan de Duitse en fascistische troepen zijn van grote betekenis. Zij zijn een teken van zelfs grotere activiteiten, die het Rode leger zal ondernemen. De slag in de Caucasus is een van de eerste zware slagen, die den Duitsers zullen worden toegebracht. Het blad zeide verder, dat de Duitsers ongeduldig zijn voor de olie bij Grozny (Moskou, (AP) 20.11).

PÉTAIN DOET ANDERMAAL EEN BEROEP OP ZIJN LANDGENOTEN.

Van de Franse uitzendingen:

In een radio-rede deed Maarschalk Henri Ph. Pétain een beroep op de Franse officieren in Noord-Afrika „om tegenstand te bieden aan de Angelsaksische agressie".

Pétain verklaarde: „Het is noodzakelijk, dat gij u onderwerpt aan de tucht, die ik van elk uwer eis. Fransen: Generaals en officieren, die in dienst zijn van een vreemde mogendheid, hebben geweigerd mijn bevelen te gehoorzamen. Generaals, officieren, onder-officieren en soldaten van het Afrikaanse leger, gehoorzaamt deze onwaardige leiders niet. Ik herhaal aan u het bevel om weerstand te bieden aan de Angelsaksische agressie. Wij doorleven tragische uren; verwarring heerst er in onze geest. Gij hoort nieuws, hetwelk geen ander doel heeft dan u te krenken en u te verzwakken. De waarheid evenwel is eenvoudig. Het is noodzakelijk, dat gij u onderwerpt aan de tucht, die ik van elk uwer verlang of gij brengt uw land in gevaar. Gij hebt slechts één Regering, nl. derwelke ik de macht voor regeren heb gegeven. Gij hebt slechts één land, hetwelk ik verpersoonlijk — Frankrijk" (Vichy, (AP) 19.11).

CURACAO

DE APOSTOLISCH VICARIUS VAN CURAÇAO SPREEKT TOT BEZET NEDERLAND.

Naar men weet is indertijd en rede tot bezet Nederland gehouden door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P. ter gelegenheid van het eeuwfeest van het Apostolisch Vicariaat. Deze rede, die op een grammofoonplaat werd opgenomen, is door de Gouvernementspersdienst naar Radio Oranje te Londen gezonden.

Wij vernemen nu dat de uitzending ervan heeft plaats gehad op Zondagmorgen 18 October. Het programma van die morgen bestond uit: Ochtendwijding — Rede over wijlen Z.H.E. Joannes Aerts door Minister Piet A. Kerstens — Gebed voor Koningin en Vaderland — Rede door Z.H.E. Mons. Petrus I. Verriet O.P.

HET RODE KRUIS.

Transport-colonne.

Hedenavond om 19.30 uur wordt er in de Centrale Post een algemene bijeenkomst gehouden. Tenue vrij.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Naar aanleiding van de officiële circulaire van de Directie van de C.P.I.M. betreffende de oprichting van de Afdeling Arbeids- en Sociale Zaken, die ons door de Gouvernementspersdienst toegezonden werd, zond de Vertegenwoordiger van de Centrale van Koopvaardij- Officieren, de Heer Cornelis W. van Driel, ons het volgende Ingezonden:

Het behoeft geen betoog, dat de circulaire uitgegeven bij de C.P.I.M. en afgedrukt in uw blad van 18 November jl. de belangstelling opgewekt zal hebben van velen op Curaçao en zeker niet het minst van een vakorganisatie, waarbij vele employees van de Shell zijn aangesloten.

Ieder weldenkend mens zal het eens zijn met de aanhef van deze circulaire. Ook de werknemers zijn er van overtuigd, dat het zowel in het belang van de Maatschappij als van haar werknemers noodzakelijk is om nieuwe wegen te zoeken in de verhouding tussen werkgeefster en werknemers.

Oorzaak en gevolgen zijn aan een ieder te goed bekend, zodat het niet nodig lijkt hierop al te diep in te gaan.

Echter lijkt het middel, wat de Directie der C.P.I.M. meent gevonden te hebben om tot een oplossing van al deze brandende vraagstukken te komen, wel wat erg simpel en zal in vele kringen beantwoord zijn met een schouderophalen.

Dit idee is oud en heeft waar het ook toegepast is, nimmer tot het gewenste resultaat geleid, tenzij dit resultaat bestond in de wens van sommige werkgevers de stijgende invloed van de vrije, door de werknemers zelf gevormde vakorganisaties, te keren.

Wij mogen aannemen, dat dit laatste bij de C.P.I.M. niet het geval is, maar dat het haar eerlijke streven is om gezamenlijk met haar werknemers de na-oorlogse problemen tegemoet te treden en zoals zij zelf zegt alle krachten in te spannen om een chaos te voorkomen.

Dat overleg tussen werkgever en werknemer hiervoor noodzakelijk is, zal wel niemand betwisten. Wel hebben beiden hetzelfde doel, dezelfde eindbestemming, maar één van de redenen, welke dit overleg noodzakelijk maken, is, dat men er van uit moet gaan, dat ieder individu een product is van de inwerking van sociologische factoren, die men niet beheersen kan zelfs al zou men dit wensen, met het gevolg, dat ieder individu eigenschappen in zich draagt, die onafhankelijk van hemzelf tot stand komen.

Hieruit valt af te leiden, dat werkgever en werknemer tot op zekere hoogte toegerust zijn met van huis uit uiteenlopende eigenschappen.

Doel en bestemming kunnen volkomen gelijkluidend geformuleerd worden, doch de wegen naar dit doel en deze bestemming zullen dikwijls uiteenlopen, omdat beide groepen niet toegerust zijn met dezelfde hulpmiddelen om de richting te bepalen.

Dit is de psychologische oorzaak waarom niet alleen werkgever bepalen mag wat gedaan moet worden ten bate van het bedrijf en personeel, maar dat ook de werknemer daaraan mede moet werken.

Alleen over de wijze waarop de werknemer hieraan mede zal werken, verschillen de opinies.

Als men dit als grondslag beschouwt waarop dergelijke dingen behandeld moeten worden, kan het niet anders of men moet het als een natuurlijk verschijnsel beschouwen, dat deze van huis uit uiteenlopende eigenschappen van tijd tot tijd aanleiding zullen geven tot een zekere mate van uiteenlopend inzicht, dat niet altijd door overleg tijdig uit de weg geruimd kan worden.

Wanneer men bij gebleken verschil van inzicht zich tijdig daarover verstaat, heeft men kans, dat het lukt om de dan nog geringe afstand te overbruggen, en het eens te worden over de wijziging in de te volgen richting, waardoor men weer gelijk gerichte wegen bewandelt.

Maar wanneer het, door omstandigheden, niet tijdig lukt om het eens te worden over de in de richting aan te brengen wijziging, dan is het logisch, dat men op een gegeven ogenblik bemerkt zover van elkaar af te staan, dat het aan de betrokken partijen niet meer mogelijk is de bestaande afstand te overbruggen.

Op zo'n moment staan den onafhankelijken vakorganisaties nog steeds middelen ten dienste om toch nog tot een oplossing te komen. En nu behoeft men hierbij niet steeds te denken aan staking en dergelijke, maar aan arbitrage, inmenging van derden.

De van een Directie afhankelijke adviescommissie zal in zulk een geval het roer omgooien en op het kompas van den werkgever gaan varen, wat wel tot gevolg zal hebben, dat de afstand tussen werkgever en adviescommissie tot nul gereduceerd wordt, maar de richting van werkgever en werknemer zich in steeds verder van elkaar afgebogen lijnen blijft begeven.

Het idee van een adviescommissie is niet nieuw, zelfs niet op Curaçao. Reeds in 1940 heeft de Directie van de C.S.M. toen de moeilijkheden met haar officieren zich in steeds duidelijker vormen begonnen af te tekenen, getracht op deze wijze tot een oplossing te komen. Een oplossing, welke begrijpelijkerwijze eenstemming door de officieren van de hand werd gewezen.

De Centrale van Koopvaardij Officieren richtte daarop aan de Directie in Den Haag een brief, waarin o.a. gezegd werd:

„Naar wij vernemen hebt U maatregelen getroffen om te komen tot de instelling van een Contactcommissie, bestaande uit vertegenwoordigers der Maatschappij en der officieren, welke commissie zal moeten dienen als schakel tussen U en Uw officieren.

Hiermede geeft U blijk voor de behartiging van de belangen van Uw vlootpersoneel thans een weg te willen inslaan, die in het verleden reeds in vele gevallen door bedrijfsleiders werd bewandeld, doch die in even vele gevallen nimmer tot het begeerde doel heeft kunnen leiden. Dit bedenkende, valt toch wel moeilijk aan te nemen, dat de ervaring, die U hiermede zult gaan opdoen een andere zal worden.

Wij zouden ons met het bestaan van een personeelscommissie voor Uw bedrijf wellicht nog hebben kunnen verenigen, indien U reeds aanstonds bij de instelling daarvan haar taak en werkingssfeer zou hebben beperkt tot de omvang, waartoe de bevoegdheden van soortgelijke commissie in andere bedrijven door de ontwikkeling der omstandigheden en verhoudingen in de loop der jaren zijn ingekrompen.

Nu het echter klaarblijkelijk Uw bedoeling is deze contactcommissie ook te laten beslissen over de positie, die Uw officieren innemen in het sociaal-economisch leven, nu zien wij ons genoodzaakt met grote beslistheid tegen een in het leven roepen van een zodanige commissie te protesteren."

Golden deze bezwaren reeds in 1940, thans nu veel en veel grotere problemen in de arbeidsverhoudingen aan de orde zijn zullen deze bezwaren in nog veel sterker mate op de voorgrond treden.

Het moge juist zijn, dat vooral bij deze Maatschappij door vele van haar employees deze problemen niet als zodanig aangevoeld worden. Zelfs het dagelijkse leven van deze employees niet direct raken, dit neemt echter niet weg, dat de arbeidsverhoudingen in het algemeen en op Curaçao in het bizonder in de toekomst, ook haar invloed zullen hebben op dat dagelijkse leven van deze employees.

Zeer terecht wordt dan ook in de aanvang van de circulaire gezegd, „dat alle krachten zullen moeten worden ingespannen om een chaos te voorkomen".

En wij geloven, dat de enigste weg om tot een oplossing en een snelle oplossing te geraken, ligt in stimulering van de organisatiegedachte in de goede richting.

Een gedachte, welke diep in het wezen van elk actief individu verankerd ligt, maar zonder deze stimulans zo snel in de verkeerde richting geleid wordt.

Deze stimulans moet gevonden worden in de erkenning van de vrije vakvereniging als orgaan om over de sociaal-economische positie van den werknemer te onderhandelen.

Hoe lofwaardig ook de bedoeling der C.P.I.M. moge zijn, wij geloven niet, dat zij op de goede weg is.

BUITENLAND.

„VERTROUWEN IN OFFICIEEL NIEUWS GESCHOKT".

De „New York Times" drukt de volledige text af van een scherpe protestbrief, die 33 Noordamerikaanse journalisten van de grootste U.S.A.-bladen aan President Roosevelt hebben geschreven, omdat ten tijde van Roosevelts rondreis (in September jl.) geen behoorlijke inlichtingen aan de pers werden gegeven door Stephen Early, hetgeen — aldus de brief — nog zoveel erger is „when so many people have personal knowledge of such an important event ...... and see nothing about it in the newspapers until a long time afterward......"

Het gevolg van zulk een handelwijze is: „doubts are inevitably raised as to the completeness and authenticity of other news emanating from the government."

Aangezien President Roosevelt „no prompt reply" (d.w.z. 5 dagen na verzending) stuurde op de protestbrief, besloten de journalisten „to release the correspondence for publication".

„This kind of suppression — aldus de journalisten — undermines confidence, not alone in the newspapers, but in the government."

„In short, we are disturbed at appears to us to be, intentional or not, a creeping censorship, and we respectfully request a reconsideration of this policy as it might apply to any situation in the future."

NOG EEN NOORDAMERIKAANSE SCHOUT BIJ NACHT, GESNEUVELD.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat Schout bij Nacht Norman Scott en Kapitein Casin Young gedood werden in een verwoed nachtelijk vlootgevecht bij de Salomonseilanden op 13 November.

Schout bij Nacht Scott was 53 jaar oud en kwam uit Kirkwood, Missouri. Kapitein Young was 48 en kwam uit Coronado, Californië. Scott voerde het bevel over een vlootafdeling in het gevecht en Young, die de Medaille van Eer had voor betoonde heldenmoed te Pearl Harbor, was Commandant van Schout bij Nacht Callaghans vlaggeschip. De dood van Callaghan werd gisteren gemeld (Washington, (AP) 19.11).

Ons Hoekje.

Dit zullen de dames lezen.

SINT ELIZABETH.

Gisteren was het het feest van de Heilige, die wel bij uitstek het voorbeeld aller Christelijke vrouwen mag worden genoemd, de Heilige Elisabeth van Thüringen.

Zij werd geboren in Hongarije als dochter van den Hongaarsen Koning Andreas II en zijn gemalin Gertrudis, in het jaar 1207.

Slechts korte tijd echter verbleef zij aan het hof van haar ouders. Want toen zij één jaar oud was, werd zij reeds, zoals toen vaak gebruikelijk was, om politieke redenen verloofd met Ludwig van Thüringen, zoon van Landgraaf Herman I van Thüringen.

Toen zij nog maar 4 jaar was, werd zij door een gezantschap uit Thüringen uit haar ouderlijk huis gehaald, om verder bij haar schoonfamilie te worden opgevoed.

Op 14-jarige leeftijd huwde zij Landgraaf Ludwig en schonk hem na een jaar een zoon, den lateren Landgraaf Herman II, 2 jaar later een dochter, Landgravin Sophie en 3 jaar daarna weer een dochter, de Zalige Gertrudis, die later abdis van Altenberg werd.

In tegenstelling met de legende, was haar huwelijk met Ludwig zeer gelukkig. Beiden waren zeer vroom en ernstig, in tegenstelling tot hun omgeving, en zeer milddadig. Elizabeths biechtvader, de Franciscaan Rüdiger, leidde haar geheel in de geest van St. Franciscus en Koenraad van Marburg, die hem opvolgde, toen Elizabeth 19 jaar was, legde haar een steeds strengere levenswijze op, waardoor zij zich hoe langer hoe meer van het hofleven verwijderde en herhaaldelijk in conflict kwam met haar omgeving, hetgeen haar leven niet weinig bemoeilijkte.

Erger werd dit, doordat zij toen juist de liefde en bescherming moest missen van haar echtgenoot, die op Kruistocht ging en die zij in 1227 door de dood verloor.

De Thüringse adel, die zich allang hevig geërgerd had aan haar vroom en streng leven, maakte hiervan onmiddellijk misbruik, en midden in de winter werd zij door hem van al haar bezittingen ontroofd en zo werd de 20-jarige weduwe met haar drie kinderen, waarvan het jongste nog geen jaar was, uit de Wartburg, het slot van haar man, verdreven.

Zij trok naar Eisenach, alwaar zij een jaar lang in de bitterste armoede verkeerde, totdat zij door haar tante, de abdis Mechtildis van Kitzingen, onder de bescherming van bisschop Eckbert von Bamberg werd gesteld.

Evenwel, aan hare beproevingen was nog geen einde gekomen. De bisschop wide haar tegen haar wil weer uithuwelijken. Toen evenwel kwam het stoffelijk overschot van haar echtgenoot terug, tezamen met de Thüringse Kruisvaarders. Deze laatste verzetten zich tegen het opgedrongen, tweede huwelijk en onder hun bescherming keerde zij met haar kinderen weer naar Thüringen terug.

Koenraad van Marburg zorgde nu, dat zij als schadevergoeding voor de haar ontnomen bezittingen een som gelds en landerijen in de buurt van de Marburg kreeg.

Hiermede liet zij nu een groot hospitaal bouwen, toegewijd aan St. Franciscus. Zijzelf, die 3de Ordelinge van St. Franciscus was, verpleegde hier, in het grijze kleed der Orde, de vele zieken en melaatsen, terwijl haar strenge zieleleider haar steeds meer ontberingen en boetedoeningen oplegde.

Hiertegen was haar zwakke gezondheid niet lang bestand en reeds op 24-jarige leeftijd overleed zij in de geur van helingheid.

Allerwegen begon men de heilige edelvrouw te vereren en steeds meer mensen riepen haar voorspraak bij God in. Reeds 4 jaar na haar dood werd zij door Paus Gregorius IX heilig verklaard.

Haar voorbeeld is door alle eeuwen heen een aansporing geweest voor alle Christelijke vrouwen ter wereld, om haar na te volgen, vooral in haar meest in het oog springende deugd: de liefdadigheid. Talloos zijn de verenigingen, hospitalen en instellingen, die onder haar heilige bescherming gesteld, armen, zieken en behoeftigen hulp verlenen.

Na de naam der Moeder Gods, is haar naam een der meest geliefden, die Katholieke ouders bij voorkeur aan hun dochters plegen te geven. Vooral onder de hoge adellijke families was haar naam zeer geliefd, zodat het aantal Koninginnen, Keizerinnen, Hertoginnen en Gravinnen, die Elizabeth heetten, haast niet te stellen is.

Een geen wonder. Zij is een voorbeeld voor allen. Een voorbeeld voor rijke en een voorbeeld voor arme vrouwen. Een voorbeeld voor gelukkige en een voorbeeld voor ongelukkige vrouwen. Een voorbeeld voor getrouwde vrouwen en een voorbeeld voor weduwen. Een voorbeeld voor moeders en een voorbeeld voor religieuzen. Een voorbeeld voor zieken en een voorbeeld voor gezonden.

Zij heeft alles gehad en ook weer alles verloren.

Zij is een voorbeeld voor allen, die vroom willen zijn en het Evangelie willen beleven. Zij is een voorbeeld voor ieder, die den naaste lief wil hebben en met hem delen uit zijn overvloed. Zij is een voorbeeld voor allen, die alles willen geven, wat zij bezitten: geld en goed, ouders, kinderen en bloedverwanten en zelfs het eigen leven, in dienst van den naaste, om Christus na te volgen. Zij is een voorbeeld voor allen, die boetvaardig zijn en hun vermaak niet vinden in wereldse genoegens. Zij is een voorbeeld voor allen, die God liefhebben.

Hoe gering onze persoonlijke deugden ook zijn, hoe zwak onze wil, in Sint Elizabeth zullen wij ons voorbeeld kunnen vinden.

En laten wij allen in deze moeilijke tijden trachten haar in die ene, specifieke „Elizabeth-deugd" na te volgen: de liefde voor de armen.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Gestoofde Calalú. (Calalú stobá).

Men stooft een pond vlees en een ons spek in 3 eetlepels boter, en flinke ui, een grote tomaat en 2 partjes knoflook, alles gesnipperd, en een theelepel zout. Het vlees wordt aan stukjes gesneden. Nu maakt men de Calalú, die op een soort wilde Spinazie lijkt — en dat misschien ook wel is — schoon, wast haar goed (liefst met een beetje zout in het water, om alle ongedierte te verdrijven) en zet haar in ruim water op en kookt haar vervolgens 20 minuten. Daarna giet men haar af en hakt haar fijn. Als het vlees gaar is, na ongeveer 2 uur, voegt men een paar hele, geschilde aardappelen en de gehakte Calalú toe. Als de aardappels gaar zijn is het gerecht klaar.

Buitenland.

DUITSLAND EN ITALIË VAN ALLE KANTEN BEDREIGD.

Officieuze waarnemers zeiden, dat Duitsland, Italië en hun bases in de bezette landen bedreigd worden door luchtaanvallen van alle richtingen in de komende maanden. Deze aanvallen zullen misschien zelfs de hevige slagen overtreffen, die in de afgelopen zomer uit één richting door de Royal Airforce werden toegebracht. Om aan de bedreiging het hoofd te bieden, zeide men, dat de Duitse luchtmacht gedwongen zal worden zich dunnetjes uit te spreiden. Deze bronnen schatten de Duitse luchtsterkte op ongeveer 5000 eerste-klasse oorlogsvliegtuigen en de Italiaanse op ongeveer 2000. Met deze vliegtuigen moet de As niet alleen een lang front verdedigen van de Caucasus tot Leningrad in Rusland, de Noorse kust waar grote As-strijdkrachten zijn geconcentreerd om aanvallen te doen op de convooien naar Rusland, het Duitse thuisfront en de Libyse woestijn, doch men moet ook het hoofd bieden aan de nieuwe bedreiging uit Noord-West Afrika. De waarnemers wezen erop, dat Duitslands behoefte aan vliegtuigen voor alle oude fronten nooit zo groot is geweest, terwijl Sardinië, Tunis en Sicilië op eens van uiterst groot belang geworden zijn door de Geallieerde opmars in Noord-West Afrika. De bestoking waaraan de Geallieerden de As zullen onderwerpen, zal niet alleen worden opgevoerd door meer bases aan alle zijden van waar de aanval kan worden ondernomen, doch ook door toenemende aantallen van Noordamerikaanse en Britse vliegtuigen en de verbetering van het materiaal en de bombardements-tactieken (Londen, (AP) 19.11).

ITALIË BESEFT HET GEVAAR.

Radio-Rome zeide, dat „Noord-Afrika slechts dient als een springplank van waar men het oude vasteland zal aanvallen. Italië's uur is geslagen, alsook dat van Europa. Door zichzelf te verdedigen zal Italië geheel Europa verdedigen. Het gevaar bedreigt Europa niet slechts uit het Oosten, doch ook uit het Westen van over de Oceaan" (Londen, (AP) 20.11).

DARLANS STREVEN: DE BEVRIJDING VAN FRANKRIJK.

In een radio-rede, die Admiraal Jean F. Darlan in Algiers gehouden heeft, zeide hij, dat de bestuurders, die door Pétain in Noord-Afrika werden aangesteld „onder mijn hoogste gezag met een grote graad van zelfstandigheid zullen voortgaan met het leiden en besturen der gebieden, welke aan hen is toevertrouwd." Darlan bevestigde opnieuw zijn bewering, dat ofschoon hij met de Geallieerden samengaat, hij de bevelen van Pétain ten uitvoer brengt, welke hem werden gegeven voor de Duitsers geheel Frankrijk bezetten. Hieraan voegde hij toe, dat het doel der Fransen en Muzelmannen in Noord-Afrika is: „de bevrijding van Frankrijk door zijn eigen Imperium" (Londen, (AP) 19.11).

OPMARS VAN DRIE ZIJDEN.

Drie van de taaiste legers, die door de Verenigde Landen zijn samengebracht sedert het begin van de oorlog, rukten in een driehoek, op naar Bizerte, Tripoli en Benghazi. Zij kwamen in contact met de strijdkrachten van de As, terwijl de Geallieerden vliegtuigen en valschermtroepen ophoopten in voorbereiding voor de laatste aanval, die de Duitsers en Italianen uit Noord-Afrika zal verdrijven. Terwijl de Noordamerikaanse en Britse troepen druk oefenen op het laatste houvast van de As, rukken de Strijdende Fransen, die het Kruis van Lotharingen hebben geplaatst naast de Franse driekleur van de Noordafrikaanse garnizoenen, welke zich bij de Geallieerden gevoegd hebben, op vanuit een basis bij het Chad-meer, dat ongeveer 2000 kilometer meer ten Zuiden gelegen is.

Het 1e Britse leger, dat bestaat uit de veteranen van Vlaanderen, dreef de As-patrouilles terug en rukte vanuit Algiers en verschillende andere punten Tunis binnen in een opmars, welke, tot doel heeft de door de Duitsers en Italianen door de lucht aangevoerde troepen in de val te brengen en te vernietigen. De Duitsers hadden zich in Tunis en de grote marine-basis Bizerte gevestigd ondanks de pro-Geallieerde Franse weerstand. De grondstrijdkrachten van Generaal Anderson worden voorafgegaan door Noordamerikaanse en Britse valschermtroepen, die de uiterst belangrijke vliegvelden veroverden, en door eenheden van de Noordamerikaanse en Britse luchtmachten, die met haar machinegeweervuur de weg trachten schoon te vegen. De veteranen van de Britse escadrilles waren gewikkeld in gevechten tegen de bommenwerpers van de As, terwijl Noordamerikaanse Vliegende Forten de door de As bezette vliegvelden van Bizerte bombardeerden.

Volgens de radio van Algiers zou het Geollieerde leger in Noordelijke richting oprukken vanuit de bases van de Strijdende Fransen in het gebied van het Chad-meer. Deze opmars zou mogelijk gericht kunnen zijn tegen de achterhoede van de As in Tripolitania en Tunis. Indien dit bericht waar is, dan is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten, die in West-Afrika geland zijn, zich bij de Fransen aldaar hebben gevoegd. Men vermoedt ook, dat deze opmars is begonnen in de oasis van Kufra op 800 kilometer ten Zuiden van de kust van Cyrenaica, welke anderhalf jaar geleden door de Strijdende Fransen op de Italianen werd veroverd.

Dit gebied is ook een buitenpost voor de belangrijke goed uitgeruste nederzetting te Port Lamy. Escadrilles van de Koninklijke Zuidafrikaanse luchtmacht werden in dit gebied gemeld.

Wat de botsing tussen de As- en Geallieerde patrouilles in Tunis betreft werden de berichten hierover door de Duitse radio ontkend, na die eerst te hebben omgeroepen. De Duitse berichten waren van mening, dat de Geallieerde opmars voortgang heeft langs de drie hoofdwegen en langs de spoorwegroutes. Een strijdmacht rukt op vanuit Bone door Tabarca rechtstreeks in de richting van Bizerte en Tunis. De tweede strijdmacht maakt voortgang vanuit Tebessa in Algerië in de richting van Tunis. Tussen deze twee steden loopt een spoorweg. De derde strijdmacht die zich verder naar het Zuiden bevindt, zou oprukken door Gafa naar Gabes of Sfax waar de spoorlijn van het Noorden afslaat langs de Westelijke kust in de richting van Tunis.

In Tunis zelf zouden de pro-Geallieerde Franse strijdkrachten zich strijdende terugtrekken om zich te voegen bij de binnenrukkende Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten, terwijl hun landgenoten als verkenners oprukken aan de Algerische grens (Londen, (AP) 19.11).

BEKENDMAKING VAN BERLIJN.

Van Duitse radio-uitzendingen:

Het 1e Britse leger rukte voort over de kustweg in Tunis en bereikte het gebied rond Tabarca nabij de grens tussen Tunis en Algerië met grote strijdkrachten. „De eerste schermutselingen tussen de voorste troepen van beide zijden vonden plaats", werd hieraan toegevoegd (Berlijn, (AP) 20.11).

EERSTE BOTSING.

De radio van Parijs zeide: „De eerste botsing tussen de Anglo-Amerikaanse troepen, die naar Tunis voortrukken, en de Duitse en Italiaanse troepen vond plaats tussen de kleine haven La Galle en Tabarca (Londen, (AP) 20.11).

DE GEALLIEERDEN NADERDEN BIZERTE.

De gemechaniseerde Geallieerde strijdkrachten, die toeslaan om verlichting te brengen aan de Fransen, die tegen de As in Tunis strijden, bevonden zich binnen een afstand van 55 kilometer van Bizerte na patrouille-gevechten waarbij 17 Duitse pantservoertuigen en 11 tanks werden vernield. De Noordamerikaans-Britse voorhoede van Generaal Andersons leger bevond zich „nogal ver in Tunis" volgens een verklaring van een zegsman op het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika.

Veldberichten gaven te kennen, dat de Geallieerden 80 kilometer over de kustwegen en 55 kilometer rechtstreeks door de lucht zijn voortgerukt van de Algerijnse grens in de richting van de Franse vlootbasis Bizerte waar men verwacht, dat de nazies zullen pogen stand te houden. De Marokkaanse radio zeide, dat de Geallieerde patrouilles 8 van de 30 Duitse tanks, die op Dinsdag in Tunis werden bestreden, hebben vernietigd. 3 Nazie-tanks werden in een ander gevecht stukgeslagen. Hierbij werden de Duitsers op de vlucht gedreven. In de afgelopen nacht hebben parachutisten nog 6 vijandelijke pantservoertuigen vernield en verschillende gevangenen gemaakt (Londen, (AP) 20.11).

TUNIS VANUIT MALTA GEBOMBARDEERD.

Het Britse nieuwagentschap maakte bekend, dat gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce gisteren vanuit Malta het vliegveld van Tunis hebben aangevallen onder moeilijke vliegomstandigheden. De bommen kwamen terecht op de startbanen en tussen de gebouwen. Vele branden en ontploffingen werden veroorzaakt (Londen, (AP) 19.11).

11 DUITSE TANKS IN TUNIS VERNIELD.

Een Britse militaire commentator deelde mede, dat Andersons strijdkrachten, die in Tunis voortrukken, in botsing zijn gekomen met de Duitsers en 11 tanks van den vijand buiten gevecht hebben gesteld. De commentator voegde hieraan toe, dat geen Britse verliezen in het gevecht gemeld worden. Hij zeide niet te weten waar de ontmoeting plaats had. Tegelijk zeide een zegsman van het Geallieerde Hoofdkwartier: „Voor zover ik weet zijn de radioberichten uit Marokko omtrent de tankgevechten in Tunis correct" (Londen, (AP) 20.11).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Ankara:** Tien Hongaarse divisies vertrokken uit Hongarije naar Hellas, aldus vertelden gewoonlijk welingelichte bronnen te Ankara. Men zeide ook, dat 13 Duitse reserve-divisies van het Russische front gehaald zijn en naar de Balkan worden gedirigeerd.

— **Cairo:** Het gezamenlijke communiqué van het Midden-Oosten zeide, dat de opmars van het 8e Britse leger gisteren ten Zuiden van Benghazi voortgang bleef maken. 28 Tanks, 24 kanonnen en 250 motorvoertuigen werden door de Geallieerde troepen buitgemaakt of vernietigd tussen Martuba en Slonta.

— **Londen:** Uit Londen meldt men, dat waarschijnlijk het slechte weer boven het vasteland de Royal Airforce in de afgelopen nacht belet heeft gebieden in Duitsland en Italië te bombarderen.

— **Londen:** Naar men verneemt bevindt de commandant van het Duitse Afrika-Corps, Generaal Ritter von Thoma, zich in Engeland. De Britse Persvereniging zeide, dat Thoma gisteren in Engeland is aangekomen.

— **Moskou:** Het Russisch middagcommuniqué deelt mede, dat in de nacht van 19 op 20 November geen belangrijke veranderingen aan het front plaats vonden.

Het communiqué deelde mede, dat belangrijke verkenningsoperaties zijn voltooid in een sector aan het Volkhov-front. Gelijk enkele dagen reeds bekendgemaakt werd, vielen de Russen den vijand aan in een plaats, die veroverd werd. Alle vijandelijke tegenaanvallen werden afgeslagen. In drie dagen tijds werden bij de verkenningen 5000 Duitsers gedood. 11 Kanonnen en 3 machinegeweren werden vernield. Een ammunitie-opslagplaats werd opgeblazen en 19 artillerie- en 7 mortieren-batterijen tot zwijgen gebracht. Na de voornaamste taak te hebben voltooid viel de Russische afdeling naar haar vroegere positie terug.

— **Moskou:** De Russische legereenheden onderhielden een grote druk op de vluchtende Duitsers in de Caucasus na de grote overwinning waarbij de druk van de nazies op de Grozny-olievelden en de militaire weg, welke door de Caucasus leidt, verlicht werd. De laatste berichten van het front gaven bevestiging aan de vroegere indruk, dat een fascistische strijdmacht van mogelijk 4 divisies (45.000 man) verslagen werd in een slag, die verschillende dagen lang duurde op de toegangswegen naar Ordjonikidze. Het laatste bericht van „Izvestia" uit de Caucasus deelde mede, dat het tempo van de Duitse terugtocht versnelde na de nederlaag bij Ordjonikidze. De fascisten vluchten de bergen en bossen in.

2de Suppletoire Begroting 1942.

II.

De Schutter is in feite soldaat.

Verschillende leden merkten op, dat de schutterij thans voor de duur van de oorlog niet anders dan als algemene dienstplicht blijvend in de defensie is ingeschakeld. De schutter is in feite soldaat. Deze leden vroegen daarom of het niet beter zou zijn hem de naam te geven, waarop hij aanspraak heeft en de wettelijke regeling in verband daarmede te wijzigen.

Andere leden, zich met het zoëven naar voren gebrachte verenigende, betoogden, dat kadervorming bij de schutterij ernstig ter hand genomen dient te worden. Zij waren van oordeel, dat het tengevolge van de verplichting tot arbeid en de behoeften aan technische krachten bij de burgerlijke dienst in deze tijden noodzakelijk is, dat voor de verdere oproepingen in militaire dienst zovele vrijstellingen worden verleend, dat ongelukkigerwijze daardoor behoorlijke kadervorming nu niet mogelijk zal zijn. Daarin vindt dan naar het gevoelen der afdelingen de sterkte van een goed functionnerende schutterij nu haar natuurlijke begrenzing, afgezien nog van de naar evenredigheid te hoge onkosten voor deze gemeenschap.

De sociaal-economische zijde van het steeds meer oproepen van schutters.

De voortgezette uitbreiding van de schutterij vond in de afdelingen naast de reeds gemelde financiële en meer principiële beschouwingen, breedvoerige bespreking, waarbij de zaak meer van sociaal-economische zijde werd bekeken. Door het oproepen van meer lichtingen per jaar zonder de oude naar huis te sturen, is een toestand ontstaan — zo werd betoogd, — die reeds zijn invloed doet gelden op het economisch leven van onze bevolking. Men ziet reeds vreemdelingen van de Engelse eilanden, gealliëerden in de strijd dus, het werk van de landskinderen overnemen, daar dezen in dienst moeten. Aan de ene zijde worden de ouders verplicht in bepaalde bedrijven te blijven werken tegen de lonen, die de werkgevers willen betalen, aan de andere kant worden de kinderen, die op een leeftijd zijn gekomen, waarop zij in de kosten van de huishouding kunnen bijdragen, de een na den ander in de schutterij ingelijfd. Deze situatie dient, meende men, zeer ernstig onder de ogen te worden gezien. Natuurlijk moet in de eerste plaats er rekening mede worden gehouden, dat wij in oorlog zijn; dit wilde men in de afdelingen niet uit het oog verliezen: wij hebben gezien hoe op verschillende plaatsen met succes verrassingen hebben plaats gehad, omdat verzuimd was zich voldoende op defensie voor te bereiden.

In die fout mogen wij hier niet vervallen. De Staten hebben trouwens zelf verschillende malen aangedrongen op opvoering van de defensie. Een goed beleid brengt echter mede, dat ook rekening wordt gehouden met de andere factoren, die een rol spelen.

En dan kan de vraag gesteld worden of aan de ene zijde met de opvoering van de schutterij niet te ver gegaan wordt; of zij ook ten koste van de evengenoemde economische bezwaren, om niet te spreken van economische ontwrichting, geboden is. Is niet een oplossing mogelijk, waarbij de belangen van de verdediging en de economische met elkaar in overeenstemming worden gebracht, werd gevraagd?

De afdelingen zouden zo mogelijk gaarne vernemen, waar het Bestuur zich het einde der uitbreiding heeft gedacht. Volgens het tweede lid van artikel 155 der Staatsregeling moet de sterkte der schutterij bij landsverordening bepaald worden.

Men zou gaarne ingelicht worden omtrent de verhouding tussen het aantal schutterplichtige mannelijke inwoners van Curaçao en Aruba en de hoeveelheid der in dienst zijnde schutters.

De na-oorlogse problemen moeten nu reeds onder de ogen worden gezien.

Naar voren werd gebracht, dat reeds nu een van de voorname en moeilijke na-oorlogse problemen onder de ogen moet worden gezien: de herplaatsing van de bij de schutters dienenden in de burgermaatschappij. Wederom vroegen de afdelingen of het Bestuur hierover bereids zijn gedachten heeft laten gaan en zo ja, of ter zake reeds mededelingen kunnen worden gedaan.

Het zal op prijs gesteld worden te vernemen, hoe het staat met de inschakeling van vrouwelijke krachten in bepaalde takken van dienst in verband met de defensie, wat verschillende malen ter sprake is geweest. Men wees in dit verband hetgeen in dit opzicht in Oost-Indië was tot stand gebracht. Ook in Suriname is men doende deze aangelegenheid te regelen.

Bepleit werd de instelling van een adviescommissie om den Gouverneur van raad te dienen ter zake van vrijstelling van schutterplicht zowel vóór als na de indiensttreding.

De betaling der schutters.

Het is opgevallen, dat de jongste verhoging van duurtebijslag niet is toegekend aan de schutters. Men sprak daarover zijn bevreemding uit en zou er op willen aandringen deze ook aan hen te geven. De duurtebijslag 1941 hebben zij toch ook gehad, terwijl toch ook voor hen, met betrekking tot hetgeen zij zich moeten aanschaffen, het leven duurder is geworden.

Ook overigens zou de soldij der schutters verbetering behoeven, werd betoogd: er is een groot verschil tussen de salarissen bij de schutterij en bij de V.K.C.-ers en de dienstplichtigen. Niet vergeten moet worden, dat de soldijen bij de schutterij bepaald zijn voor vredestijd. Het werd billijk geacht, dat hun b.v. nadat zij hun eerste diensttijd achter de rug hebben, naast de hun toekomende soldijverhoging volgens de verordening, een mobilisatie-toelage worde toegekend, als in Nederland geschiedde en ook in Oost-Indië heeft plaats gehad.

Een betere regeling van de kostwinnerstoelage, waarover veel klachten worden vernomen, is ook nodig.

Men zag ook gaarne aan de ontspanning en de ontwikkeling van de schutters meer zorg besteden. Dit zal zeker ten goede komen aan het moreel van de troep. Wat geschiedt nu reeds in deze richting? vroegen enkele leden.

De Burgerwachters in de Staten.

De afdelingen brachten gaarne alle hulde aan de burgerwachters voor de loffelijke wijze, waarop zij steeds hun zware plicht vervullen. Zij vroegen zich echter af, of het instituut van de Burgerwacht niet is uitgegroeid buiten de grenzen van de oorspronkelijke opzet. De bedoeling neergelegd in de verordening is h.i., dat de burgerwachters eensdeels zouden worden opgeleid en geoefend in een politiële taak, anderdeels in een meer militaire taak tot het vervullen van wacht- en bewakingsdiensten. Na deze opleiding zou de Burgerwacht dan worden gebruikt in het geval van dreigend gevaar ter vervanging van politie-militairen en andere militairen, die met bewakingsdiensten zijn belast, zodat dezen dan vrij zouden komen voor de geheel militaire taak. Thans wordt echter de Burgerwacht reeds regelmatig voor politiële en bewakingsdiensten gebruikt en men was in de afdelingen bevreesd, dat hierdoor de gewone dagelijkse bezigheden, waaronder zeer belangrijke en gewichtige, men denke b.v. aan het onderwijzend personeel, ernstig in gevaar worden gebracht.

Gaarne zou men worden ingelicht omtrent de status van den burgerwachter, die met bewakingsdiensten is belast. Wordt hij als militair beschouwd? Hoe wordt de burgerwachter-hoekmeter, onder wien zelfs militairen zijn gesteld, beschouwd?

Verder zouden de afdelingen nog gaarne vernemen, of bij de leiding van de Burgerwacht plannen bestaan de opleiding in de moderne wapenhandel bij de Burgerwacht zodanig uit te breiden en op te voeren, dat deze ook volkomen militair zou kunnen worden ingezet.

De Inspecteur van het Onderwijs heeft het te druk.

Hiervoren werd reeds opgemerkt, dat de Inspecteur van het Onderwijs practisch alleen staat voor zijn belangrijke en veel omvattende werkzaamheden. Dit werd in de afdelingen inderdaad teleurstellend gevonden. Het werd onmogelijk geacht de grootse opzet van ons onderwijs, dat bereids nu in deze oorlogstijd zulk een belangrijke uitbreiding heeft ondergaan, uit te werken met een zo slecht bezette Inspectie. De behoeften van Curaçao in deze nu en later gaan daar boven uit. Bepleit werd van Onderwijs een afzonderlijke afdeling van Bestuur te maken.

Het onderwijs moet gemoderniseerd worden.

Men pleitte in de afdelingen warm voor modernisering van het onderwijs. Een belangrijke stap in die richting zou gedaan worden door subsidiëring van het voorbereidend onderwijs, waardoor in ruime mate tot toevoeging van voorbereidende klassen aan de lagere scholen kan worden overgegaan.

Blijkens de gouvernements-beschikking dd. 6 November 1942 No. 7553 in verband met P.B. 1942 No. 201 zal de overbrugging van de tegenwoordige toestand bij de lagere scholen, dat het leerjaar eindigt tegen het eind van het jaar, naar die, waarbij dit als bij het M.U.L.O. in Augustus geschiedt, in 2 jaar plaats hebben: in het eerste wordt het eind der leerjaren verschoven naar de maand April en in het tweede naar de maand Augustus. Aan dit systeem werd in de afdelingen verre de voorkeur gegeven boven een, waarbij in eens de overgang zou plaats hebben door verlenging van de duur van het leerjaar met acht maanden.

Ofschoon gemitigeerd, blijft echter ook bij deze methode het bezwaar, dat sommige kinderen wier leeftijd door de verlenging van het schooljaar met 4 maanden de toegelaten grens om op school te mogen blijven zouden overschrijden, gedupeerd zouden kunnen worden. Het is daarom, dat een wijziging van het Onderwijsbesluit werd aanbevolen in die zin, dat in het hier bedoeld geval de grens automatisch met gelijke duur wordt verhoogd.

Ondersteuning om te studeren aan de A.M.S.

De betekenis van de A.M.S. als enige algemene middelbare school in Curaçao werd in verband met de wenselijkheid dat daarvoor in aanmerking komende leerlingen van de andere eilanden ook in de gelegenheid worden gesteld haar te bezoeken, in beschouwing genomen. Voor dezen (hun ouders) zijn daaraan echter bezwaren verbonden; kosten van vervoer en meer kosten in verband met het verblijf op Curaçao. Opdat de kinderen op de andere eilanden nu zoveel mogelijk in gelijke omstandigheden als die op Curaçao tegenover de A.M.S. kunnen komen te staan, werd tegemoetkoming door het Gouvernement in deze kosten — behalve aan vreemdelingen — bepleit — een principe, dat niet nieuw is, immers reeds in Nederland was aanvaard voor dergelijke gevallen. De tegemoetkoming, waarvan sprake is, in artikel 54 van het Middelbaar Onderwijsbesluit 1941 kwam hiervoor onvoldoende voor. Buitendien is zij gekoppeld aan de regelen omtrent de beschikbaarstelling van studiebeurzen ten behoeve van jongelieden uit Curaçao afkomstig, voor hun opleiding of voortgezette opleiding in Nederland, waarvan de bedoelde geheel apart staat en dus ook apart gehouden dient te worden. In overweging werd gegeven een tegemoetkoming bestaande uit tweemaal de vervoerkosten heen en terug per jaar, en een maandelijkse bijdrage van ƒ. 40.— De studiebeursregeling als bedoeld in artikel 54 van het Middelbaar Onderwijsbesluit dient hiernaast te blijven bestaan echter met dit voorbehoud, dat de verplichting om zich beschikbaar te houden voor het Gouvernement, moet vervallen.

Het tekort aan schoolruimte op de A.M.S.

Men besprak met bezorgdheid het tekort aan schoolruimte op de A.M.S. Dit zal naar verwacht moet worden, volgend jaar zeer ernstige vormen aannemen. Als beste oplossing te dezen werd aanbevolen de benedenverdieping van de oude Wilhelminaschool weer voor het onderwijs in gebruik te nemen en de op de Wilhelminaen/of Hendrikschool vrij komende ruimte, bij de A.M.S. te trekken.

De Schoolvoeding.

Uit het bij gouvernement-missive dd. 3 November 1942 ontvangen afschrift van een nota, welke de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst heeft opgesteld naar aanleiding van vragen, welke leden van de Staten bij de openbare behandeling der begroting voor het dienstjaar 1943 betreffende de schoolvoeding op St. Maarten hebben gesteld, werd geconstateerd, dat de schoolvoeding is ontaard in bijvoeding van ondervoede kinderen en kinderen lijdende aan anaemie, hypo of avitaminose. De zieke kinderen moeten natuurlijk ook behandeld worden, zo werd betoogd, maar dit heeft niets te maken met schoolvoeding, welke dient ter bevordering van het schoolbezoek, zodat de sociale indicatie doorslaggevend dient te zijn, zoals vroeger. Men zou gaarne worden ingelicht, wie het besluit heeft genomen, dat dit niet de bedoeling was en dat schoolvoeding moest worden verstrekt alleen op medische indicatie. Gemeend werd, dat vroeger het schoolhoofd en de gouvernements-geneeskundige omtrent de schoolvoeding beslisten in die zin, dat de hoofden der scholen voordrachten deden omtrent de kinderen, die huns inziens daarvoor in aanmerking kwamen. Is het juist, zo werd gevraagd, dat deze hoofden nu zijn uitgeschakeld?

In de nota wordt medegedeeld, dat alle vier schoolhoofden en de Gezaghebber ten stelligste ontkennen, dat er ooit een klacht is geweest over te weinig toekennen van schoolvoeding. In dit verband werd opgemerkt, dat als men de bevolking op St. Maarten kent, men moet weten, dat de ouders daarover nimmer zouden klagen, omdat zij de schoolvoeding als een gunst beschouwen. Zij zouden eenvoudig constateren, dat het Gouvernement daarmede is opgehouden. Buitendien weten zij, dat klagen niet helpen zou. Men wilde hierbij doen uitkomen, dat nimmer beweerd is, dat er klachten bij de schoolhoofden of den Gezaghebber zouden zijn ingediend.

Ten slotte gaf men te kennen de stand van zake te dezen zeer onbevredigend te achten en men wilde het Bestuur verzoeken de nodige maatregelen te nemen opdat in dezen spoedig verandering kome.

Venezolaanse barkjes beconcurreren Willemsteedse winkeliers.

Er werden klachten vernomen van winkeliers te Willemstad op Curaçao over de concurrentie ondervonden van de Venezolaanse barkjes, die aan de De Ruyterkade meren, zo werd in de afdelingen medegedeeld. Zij, de winkeliers, moeten belasting betalen en hun personeel, en moeten ook op een bepaald uur sluiten. De barkjes daarentegen, die vroeger alleen vruchten aanvoerden, zijn thans eigenlijk niets anders dan drijvende winkels, die dezelfde producten in het klein verkopen als de provisiewinkels.

Gevraagd werd of het hier naar voren gebrachte het Bestuur bekend is en of het ter zake reeds maatregelen genomen of overdacht heeft en zo ja, welke.

Prijsopdrijving.

Nogmaals werd de aandacht gevestigd op prijsopdrijving voornamelijk door de vreemde kooplui alhier, speciaal door hen van Oosteuropese afkomst. Men vroeg of dit het Bestuur bekend is en zo ja, wat gedaan wordt om de bevolking hiertegen te beschermen. Waar er controleurs zijn aangesteld om prijsopdrijving te voorkomen, werd gevraagd, hoeveel processenverbaal zij ingediend hebben tegen deze handelingen.

De Telefoongids.

De gang van zaken met betrekking tot de uitgifte van een telefoongids heeft in de afdelingen aanleiding gegeven tot ergernis. In de vergadering der Staten van 25 Juni 1942 heeft de Bestuursgemachtigde, de Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst na mededeling van de redenen, die zijns inziens ertoe geleid hebben, dat de gids toen nog niet uitgegeven was, gezegd, dat de uitgifte toen zeer spoedig kon worden tegemoet gezien: een deel daarvan reeds in handen van den drukker. Intussen is de gids nog niet verschenen. Men was van mening, dat in dit opzicht eenvoudig met het publiek gespeeld wordt. Gevraagd werd of het Bestuur bereid is mede te delen in handen van welken drukker een deel van de gids op de 25e Juni d.j. bezorgd was?

Het administratief gedeelte van deze dienst schijnt onvoldoende aandacht te hebben. Is het Bestuur bereid aan deze toestand een einde te maken, zo vroeg men?

Kerkberichten.

Week van 22 Nov. t/m 28 November.

In de ritus der Dominicanen:

Vier en Twintigste en laatste Zondag na het Octaaf van de H. Drievuldigheid.

Di.: H. Joannes van het H. Kruis, Kerkleraar.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (P.). De Hoogmis is ter intentie van de zangeressen ter gelegenheid van het feest van de patrones van het zangkoor, de H. Caecilia.
17.15 Aanbiddingslof voor de mannen.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17.— 18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P).
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.).
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.
Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:
5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo.: 6.30 H. Mis, waarna Meisjescongregatie.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis. **Za.** van 16 tot 18 uur.
Bovendien iedere dag na de H. Mis d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor H. Penninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:
6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis;
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.)
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

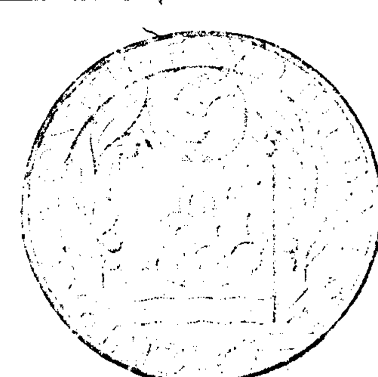
KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis: 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIË, Oranjestad — Aruba.
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15—8.15 uur. alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden, resp. in de Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA
MUNDO NOBO

Zondag 22 Nov. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (H. Leers)
Zaterdag 28 Nov. 1942: vriends. wed.	S.U.B.T. 1 — Independiente 1
Zondag 29 Nov. 1942: A-Klasse	Transvaal 1 — Jong Curaçao 1 (Jesurun)

ATTENTIE! Met ingang van October 1942 beginnen alle A-Kl wedstrijden om 16.00 uur precies; de Res.A-Klasse om 14.15 uur precie De Heren scheidsrechters worden vriendelijk verzocht bij verhinde tijdig de competitieleider te waarschuwen.

ATTENTIE HEREN SCHEIDSRECHTERS.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis dienen alle Res.A-Kl wedstrijden, welke een A-Klasse wedstrijd voorafgaan, tot nader aank ging om 16 uur precies gestopt te worden.

Woensdag, 18 November e.k. des avonds om 20 uur precies vergad in het R.K. Zeemanshuis, Klipstraat 49, alhier. Bij verhindering gelieve k te geven aan J. C. Viejou, Joh. van Walbeeckplein No. 15.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr., 20 N

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet 353, Louise de Colignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. De R tel. 417, Negropont 33A.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Lang tel. 710, Willem de Zwijgerlaan
Dok afdeling: Hr. J. v.d. Veen 431, Alexanderlaan 9 en Hr. Egg van Nassaulaan 1.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdie Zondag 22 November 1942 9.30 Voorganger: Ds. C. Th. Steenst

Wandelmars: De 2-daagse wand mars is tot nader order uitgesteld.

Sportclub „Asiento": Door de ministratie van „La Prensa" zijn kele edities van haar wekelijkse sp blad ter kennisneming verdeeld onze sportbeoefenaars in Emmast Degenen, die zich ad ƒ 0.50 per maa wensen te abonneren, kunnen dit geven aan den Secretaris van de Spo club.